

vanfselig at gjøre Alle tilpas i denne Sag, thi vi ville Alle have Banen for vor egen Dør og i vor egen Egn, men det kan ikke overalt lade sig gjøre. Personlig er jeg i Almindelighed godt fient for Jernbaner, og vil i Reglen gjerne stemme for alle de Forslag, der i den Henseende ere fremkomne. Imidlertid vil jeg dog med Hensyn til det jydsk Jernbanenet tillade mig at drage i Tvivl, hvorvidt det er rigtigt at vælge dette Stykke: Banen fra Struer til Åhsted. Det forekommer mig, at den Egn, som den skal gjennemløbe, er en temmelig lang og smal Strimmel, saa vidt jeg erindrer, er den kun et Par Mil bred, og omtrent $\frac{1}{2}$ Mil deraf er skilt, skjøndt det maasse iøvrigt er en frugtbar Egn. Man har før hørt fremsætte det Urimelige i at lægge en Bane paa langs ad Langeland, men et Baneanlæg fra Struer til Åhsted forekommer mig at være nærvædt at ligne dette. Det staar for mig, som om det snarere vilde være rigtigt at lægge en Bane fra Stive til Øllyngøre og videre, men jeg skal her ikke nærmere gaa ind paa dette Punkt, da Udvalget formentlig vil overveie det. Det ærede Medlem for Aarhus Amts Iste Valgkreds (Winther) sagde, at de Baner, som han troede nærmest skulde have staaet for, vilde have været Fortættelsen af Silkeborg—Herning Banen. Det er ganske vist, at dette er en Bane, som man helst maatte ønske snart kom til Udførelse, men der staar vel sagtens Noget bag ved denne Plan, der vanfseliggjør Paabegyndelsen af den, saavel som af Ringe—Jaaborg Banen, nemlig Hensynet til Kjøbet af de private Baner. Det ærede Medlem, der først havde Ordet, og som udtalte sig om Jaaborg—Ringe Banen, sagde jo, at vi ved at bygge den vilde lægge et Tryk paa Regjeringen til at tvinge den til at kjøbe Odense—Svendborg Banen byrt af dette Selskab. Det er muligt, og det er ganske vist ogsaa rigtigt, at dersom vi først gaa ind paa at lægge denne Sidebane, vil den give det jydsk-jyske Jernbaneselskab en Indtægt, som dette Selskab da vil benytte sig af; men der gives vistnok en Udvei, hvorved vi kunne imødekomme dette, saavel som ogsaa imødekomme den private Aktietegning eller Bidrags-tegning, og det er, naar man f. Ex. ved Siden af Jaaborg—Ringe Banen vilde opstille en Bane, den Gaffelbane, der er Tale om, som skulde gaa enten fra Lommerup eller et andet Sted paa Statsbanen og ned til Broby for at dele sig i 2 Baner, og ved Siden deraf bemyndigede Regjeringen til f. Ex. at bygge Jaaborg—Ringe Banen, dersom det samtidigt kunde afskjøbe det andet Selskab sin Bane, og, hvis den ikke kunde det, da at bygge Gaffelbanen. I saa Fald var der en Konkurrence, og det kunde maasse have Indflydelse paa den private Tegning og paa det Tilskud, der skulde komme ind. Nu skal jeg med det Samme sige, at det Tilskud, der af Regjeringen forlanges, forekommer mig at være for stort. Det er uhyre

vanfselig for en Egn at reise denne Sum, det er Noget, jeg veed af Erfaring fra den Egn, hvor jeg har hjemme. Vi have nemlig været i det Tilfælde, at vi skulde yde Tilskud til Randers—Grenaa Banen, og Vanfseligheden ved at reise Summen kom især frem, da der ingen Konkurrent var. Naar der derimod er en Konkurrent, som Gaffelbanen passende kunde være til Jaaborg—Ringe Banen, bliver der en Mulighed for at reise den fornødne Sum. Hvad jeg ellers kan have at sige, skulde nærmest være angaaende Randers—Grenaa Banen saavel som Odense—Svendborg Banen og Herning—Silkeborg Banen. Det skulde have glædet mig, om jeg i dette Forslag havde set, at Regjeringen havde søgt Bemyndigelse til at afskjøbe vedkommende Selskaber disse Baner. Det kan ikke feile Andet end, at det snart maa komme, Regjeringen maa snart gjøre det, thi saa længe Regjeringen ikke har disse Baner, vil det staa som en Hindring for selve den Udvikling, som Regjeringen er tilbøjelig til at kalde den rette. Derfor vilde jeg ønske, at Regjeringen vilde benytte dette Lovforslag til at søge Bemyndigelse til at kjøbe disse Baner. To af dem, der her er Tale om, have allerede været i Drift i Sommer, og det lader til, at det gaar ret godt med dem. Hvad angaar den Bane, som ligger i den Egn, hvor jeg hører hjemme, da næres der blandt Befolkningen meget stor Interesse for, at Staten skulde overtage den. Jeg maa tilstaa, at jeg vilde ønske, Staten vilde kjøbe denne Bane af os, thi vi indse, at det vil blive befsøst og besværligt at drive denne Stump Bane. Ja, de Herrer smile; men det er jo aabenbart, at Regjeringen kan drive en saadan Stump Bane i Forening med de andre billigere, end vi selv kunne det. Dertil kommer, at det at holde Maskinværksteder o. s. v. er meget befsøst, og det var vistnok ønskeligt for alle disse Baner saavel som for Baneudviklingen i det Hele, om Staten kjøbte dem. Dertil kommer ogsaa, at det er noget ubehøgt, at der er forskjellige Driftsplaner og Driftsselskaber i et saadant lille Land med de saa Baner, vi have. Jeg sagde, at Beboerne nære Interesse derfor, og det har vist sig derved, at der fra den vedkommende Jernbanestyrelse enten er indkommet eller i de allernærmeste Dage vil indkomme Begjæring til Ministeriet om at gjøre Skridt for at afskjøbe os Banen. Dette Skridt er fremkaldt ved, at Amtsraadet og Byraadene i de to interesserede Kjøbstæder saavel som de forskjellige Sogneraads Delegerede ere traadte sammen og have opfordret Banebestyrelsen til at gjøre dette Skridt, og vi vente nu paa, om Regjeringen vil indlade sig derpaa. Vi haabe det. Vi tog den Gang imod Banen, som jeg tillod mig at udtale ved første Behandling af denne Sag, som Forsøg paa, om det kunde lade sig gjøre, og Forsøget kan man jo sige er lykkedes. Det er lykkedes at faae en Bane og det en god Bane og for